

РЕШЕНИЕ

№ 25

гр. гр.Велинград, 22.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИНГРАД, II - НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на десети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ИВАНКА Н. ПЕНЧЕВА

при участието на секретаря ДОНКА ЕМ. ТАБАКОВА
като разгледа докладваното от ИВАНКА Н. ПЕНЧЕВА Административно наказателно дело № 20225210200010 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН

Образувано е по жалба на В. КР. Д. против Наказателно постановление № 21-0367-001216 от 23.08.2021 г. на Началника на РУ Велинград към ОДМВР Пазарджик, в частта, с която за нарушение на чл. 190, ал. 3 ЗДвП, на осн. чл. 185 ЗДвП му е наложено административно наказание "глоба" в размер на 20 лв.

Релевират се доводи за незаконосъобразност на наказателното постановление и се иска неговата отмяна. Твърди се, че при издаването му са допуснати съществени процесуални нарушения и нарушения на материалния закон. Жалбоподателят оспорва, че към процесната дата е имал изискуеми задължения за плащане на глоби по влезли в сила актове по чл. 190, ал. 3 ЗДвП.

В съдебно заседание, чрез адв. М. АК Пазарджик, поддържа жалбата.

Претендира разноски.

Ответникът по жалбата РУ на МВР гр. Пазарджик не изпраща представител. Депозира писмено становище, чрез юрисконсулт П., в което поддържа, че наказателното постановление като правилно и законосъобразно

следва да бъде потвърдено. Прави възражение за прекомерност на разноските.

Жалбата е подадена в срока по чл. 59, ал. 1 ЗАНН /ред преди изм. ДВ бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021г./-препис от обжалваното наказателно постановление е връчено на жалбоподателя на 30.11.2021г., а жалбата е подадена на 01.12.2021 г., от легитимирана страна, поради което е процесуално допустима.

Съдът като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

На 14.07.2021г. около 11,04 часа в гр. Велинград, на ул. "Индустриална", служители на РУ Велинград мл. автоконтрольор БЛ. ОГН. СТ. и полицейски инспектор АЛ. Ш. ГР. спрели за проверка товарен автомобил "Фиат Дукато" с рег. № СА0041СН. При проверката установили, че водачът не носи свидетелство за управление на МПС и контролен талон към него. Представил само свидетелство за регистрация на автомобила, от което се установило, че е собственост на „Диди-Ко“ ЕООД, ЕИК 12671392. След извършена справка в АИС „Пътна полиция“, проверяващите установили, че превозното средство се управлява от жалбоподателя В. КР. Д., който има неплатени глоби в законоустановения едномесечен срок по чл. 190, ал. 3 ЗДвП, в размер на 2 000 лв..

На водача бил съставен АУАН серия ГА № 234727/14.07.2021г. за това, че управлява МПС, собственост на "Диди-Ко" ЕООД, като не носи свидетелство за управление на МПС от съответната категория и контролен талон към него и има наложени наказания глоба, неплатени в срока за доброволно плащане на стойност 2 000 лв.. Прието е, че с това виновно е нарушил чл. 100, ал.1, т. 1 ЗДвП и чл. 190, ал. 3 ЗДвП.

Актът е подписан без възражения от жалбоподателя и препис от него му е надлежно връчен. Възражения не са постъпвали и в срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН.

По делото е представена справка за нарушител водач, видно от която жалбоподателят има неплатени глоби по три влезли в сила наказателни постановления, както следва: Наказателно постановление № 10392/2003 от 06.10.2003г., влязло в сила на 25.11.2003г., в размер на 20,00 лв., Наказателно постановление № 119532/10.11.2003г., влязло в сила на 10.08.2004г., в размер на 130,00 лв. и Наказателно постановление № 122/2004 от 22.01.2004г.,

влязло в сила на 26.02.2004г., в размер на 30,00 лв..

Извършена е служебна справка, от която се установи, че Наказателно постановление № 17-0367-000499/26.05.2017г., с което на В. КР. Д. е наложено наказание глоба в размер на 1 000 лв. е отменено с влязло в сила на 28.11.2017г. Решение по а.н.д. 468/2017г. на РС Велинград.

Съдът установи фактическата обстановка от показанията на служителя на РУ Велинград-свидетелят АЛ. Ш. ГР., които са логични, последователни и непротиворечиви, поради което съдът ги кредитира изцяло и от представените писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка, съдът счита следното от правна страна:

Актът за установяване на административното нарушение и обжалваното наказателно постановление са съставени от компетентни органи по чл. 189, ал. 1 и чл. 189, ал. 12, във вр. с т. 1. 3 и т. 2, т. 8 от Заповед № 8121з515/14.05.2018 г. на Министъра на вътрешните работи, в законоустановената форма и в сроковете по чл. 34 ЗАНН.

Макар оплакванията за незаконосъобразност на наказателното постановление да са единствено в частта за извършеното нарушение на чл. 193, ал. 3 ЗДвП, съгласно 314 НПК, приложими в производството обжалване на наказателните постановления по арг. на чл. 84 ЗАНН, въззивната инстанция извършва цялостен контрол и може да го отмени и в необжалваната част, ако има основания за това.

В частта относно нарушението на чл. 190, ал., 3 ЗДвП, съдът счита следното:

Осъществяването на нарушение по чл. 190, ал. 3 ЗДвП предполага влязъл в сила административен или съдебен акт, с който на дадено лице е наложено административно наказание глоба, подлежащо на изпълнение и бездействие от страна на санкционираното лице повече от един месец след влизане в сила на акта за доброволно изпълнение на задължението. Отговорността на нарушителя се поражда от окончателен акт, неподлежащ на обжалване и породеното от това задължение да понесе неблагоприятните последици, а именно заплащане на глоба в определения размер. Следователно за нарушителя следва да се е породило задължение за плащане, което той да

изпълни. За наличието на материалноправната предпоставка по чл. 190, ал. 3 ЗДвП е достатъчно съществуването дори и на едно задължение на водача на МПС за заплащане глоба, което задължение да не е изпълнено в срока за доброволно плащане.

В случая, от представените по делото доказателства не се установява към посочената дата извършване на нарушението-14.07.2021 г., за жалбоподателя да е възникнало или да съществува валидно задължение за изпълнение на наказание глоба по влязъл в сила административен или съдебен акт, с което е наложено, а оттам да е започнал да тече и предвидения в чл. 190, ал. 3 ЗДвП едномесечен срок за доброволно плащане на глобите.

Не се установява жалбоподателят да е дължал посочената сума от 2 000 лв. глоба на основание необжалвани и влезли в сила наказателно постановление или електронен фиш, респективно влязло в сила съдебното решение, с което са потвърдени или определение на съда, с което производството по обжалването им е прекратено, за да се породи задължение за плащане на тази сума.

Не съществуват и други непогасени от жалбоподателя задължения за заплащане на глоби по ЗДвП, породени от такива актове. Отразените в справката за нарушител водач задължения за незаплатените глоби по Наказателно постановление № 10392/2003 от 06.10.2003г., влязло в сила на 25.11.2003г., в размер на 20,00 лв., Наказателно постановление № 119532/10.11.2003г., влязло в сила на 10.08.2004г., в размер на 130,00 лв. и Наказателно постановление № 122/2004 от 22.01.2004г., влязло в сила на 26.02.2004г., в размер на 30,00 лв., са погасени по давност, поради изтичане не само на двугодишния давностен срок по чл. 82, ал.1, б. „а“ ЗАНН за събирането им, но и на абсолютната давност по чл. 82, ал. 3 ЗАНН, за които съдът следи служебно. Не се представиха доказателства за събирането им да е било образувано изпълнително производство, при което чл. 82, ал. 3 ЗАНН е неприложим.

Наказателно постановление № 17-0367-000499/26.05.2017г., с което на В. КР. Д. е наложено наказание глоба в размер на 1 000 лв., е отменено с влязло в сила на 28.11.2017г. Решение по а.н.д. 468/2017г. на РС Велинград и сумата по него също не се дължи.

Следователно жалбоподателят не дължи изпълнение на тези задължения

и не следва да бъде санкциониран за неплащането им.

Освен това в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Не са спазени императивните изисквания на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 7 ЗАНН при описание на нарушението. Нито в акта за установяване на нарушението, нито издаденото въз основа на него наказателно постановление се съдържат данни за вида на акта, с който е наложена глобата в размер на 2 000 лв., дали това е станало с наказателно постановление или с електронен фиш. Видът на акта, с който е наложена глобата, е от значение за преценката дали е влязъл в сила и изтекъл ли е срокът за доброволното ѝ плащане, доколкото законът предвижда различни срокове за обжалване на наказателните постановления и електронните фишове, респективно за влизането им в сила, а за фишовете по чл. 186 ЗДвП специален ред за защита.

По този начин жалбоподателят е поставен в невъзможност да узнае обективните факти от състава на нарушението и да организира защитата си.

Допуснатите нарушения опорочават наказателното постановление в тази част, поради което съдът намира, че то следва да се отмени.

В частта относно нарушението на чл. 100, ал. 1, пр. 1 и пр. 2 ЗДвП, наказателното постановление също следва да се отмени, поради допуснати съществени процесуални нарушения.

Нарушен е чл. 18 ЗАНН. Доколкото в случая се установи, че Д. не е носил свидетелство за управление на МПС от съответната категория и контролен талон към СУМПС от съответната категория, е извършил две отделни нарушения, за което е следвало да се наложат наказания за всяко едно от тях. В случая при налагането на едно наказание от страна на АНО, не става ясно за кое от констатираните нарушения то е наложено, а съдът не може да тълкува волята на административнонаказващия орган. По изложените съображения наказателното производство следва да бъде отменено и в тази част, като незаконосъобразно.

С оглед изхода на делото на жалбоподателят са дължат разноси, на осн. чл. 63д, ал. 1 ЗАНН.

Съдът съобрази, че по делото В.Д. е представляван от адв. М.-АК Пазарджик за защита срещу наказателното постановление в частта относно

нарушението по чл. 190, ал. 3 ЗДвП, като видно от представеното пълномощно, осъществяваното процесуално представителство е на основание безплатно предоставена правна помощ, поради което разноски се дължат не по силата на сключения между страните договор, а на закона- чл.38, ал. 2 ЗА. Разноските следва да се присъдят в полза на адв. М.. Размерът следва да се определи по правилата на чл. 18, ал. 2, във вр. чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 от 09. 07. 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и в случая възлиза на 300,00 лв., в който размер искането за присъждане на разноски следва да се уважи.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, настоящият състав на Районен съд Велинград

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 21-0367-001216 от 23.08.2021г. на Началника на РУ Велинград към ОДМВР Пазарджик, с което на В. КР. Д., ЕГН: *****, от гр. Велинград, ул. „***“ № 37 са наложени административни наказания, както следва: 1./ на основание чл. 183, ал.1, т. 1, пр. 1 и 2 ЗДвП глоба в размер на 10,00 лв. /десет лева/, за нарушение на чл. 100, ал.1, т. 1 ЗДвП и 2./ на основание чл. 185 ЗДвП глоба в размер на 20,00 лв. /двадесет лева/, за нарушение на чл. 190, ал. 3 ЗДвП.

ОСЪЖДА, на осн. чл. 63д, ал. 1 ЗАНН, ОДМВР Пазарджик да заплати в полза на адвокат С.М. АК Пазарджик разноски в размер на 300,00 лв. /триста лева/.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд Пазарджик в 14 - дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Велинград: _____